

بيانات معظم له در جمع دانشجویان و فارغ‌التحصیلان دانشگاه علوم نظامی - 14 /مهر / 1369

بسم الله الرحمن الرحيم

مراسم فارغ‌التحصیلی دانشکده‌ی افسری ارتش جمهوری اسلامی در امروز، مژده و نوید و امید به آینده است. امسال این خصوصیت هم وجود دارد که ارتش جمهوری اسلامی ایران، فارغ‌التحصیلی جوانان برومند خود را پس از جنگی که بحمد الله به پیروزی منتهی شد، جشن می‌گیرد. بجاست که یاد همه‌ی شهدای گرانقدر جنگ تحملی، مخصوصاً شهدای دانشکده‌ی افسری را گرامی بداریم؛ آن جوانانی که بسیاری از همین تمرینها را در میدانهای نبرد و در مقابله‌ی با دشمن انجام دادند و به شهادت رسیدند. همچنین از فرماندهی شهید این دانشگاه - مرحوم شهید نامجو - که زحمت کشید و پایه‌ی مستحکمی را بنا نهاد، و نیز از فرماندهی قبلی این دانشکده - مرحوم تیمسار سرتیپ‌دوم مکی - یاد کنیم. ایشان هم افسر لایق و مدیر و مدبری بود و خدمات او در این دانشکده، خدمات بالرزشی بود؛ یاد آنان را گرامی می‌داریم.

خوشبختانه ملت ایران و شما افسران و جوانان و دانشجویان، این تجربه را به چشم خودتان دیدید که وقتی یک ملت و یک سازمان نظامی مبارزه و ایستادگی می‌کند، چه افتخاری نصیب او می‌شود. میان این‌گونه تجربه کردن و در کتابها خواندن، فرق است. بدون شک، این پیروزی مرهون ایستادگیها بود. حادثی که در منطقه اتفاق افتاد و آنچه که به مسایل بین‌المللی مربوط می‌شد، آن وقتی می‌توانست به پیروزی ملت ایران منتهی بشود که نیروهای مسلح، قدرت و توانایی لازم را از خودشان نشان داده باشند؛ که نشان دادید و پیروزی را نصیب خود و ملت قهرمان و شجاع خود کردید.

ملتی که نمی‌تواند از خود دفاع بکند، در هیچیک از حوادث عالم و معادلات جهانی، چیزی نصیبش نخواهد شد. ملتی که چشم به دست بیگانگان و دل به امید کمک آنها دارد، در هنگام خطر نمی‌تواند از خود دفاع کند. آن ملتی در خور احترام است که بتواند جوانانی را در سلک نیروهای مسلح خود منظم کند و به آنها آن قدرت و آن ایمان و آن باور و امید را ببخشد که در روز خطر بتوانند از او دفاع کنند. ملت ما این عظمت را داشت و نیروهای مسلح ما این تجربه‌ی دشوار، اما شیرین را از سر گذراندند.

اگر کسی خیال کند که جایز است بعد از پیروزی، در کار تدبیر نیروهای مسلح و نظم و نسق و افزایش کیفی آنها اندکی کوتاهی بکنیم، اشتباہ کرده است. ده سال، یازده سال است که نیروهای مسلح ما - چه ارتش و چه سپاه - این فرصت را پیدا نکرده‌اند که به‌طور صدرصد، به سازماندهی و افزایش کیفی و نظم و نسق دادن به گوشه و کنارهای سازمانشان بپردازند. جنگ، میدان تجربه و میدانی برای قویتر شدن بود؛ اما همه‌ی فرصتها و اراده‌ها و نیروها را به خود جذب می‌کرد. امروز این فرصت در اختیار نیروهای مسلح ماست.

آن دوران هشت‌ساله‌ی جنگ و دو سال حالت نه جنگ و نه صلح در زندگی ملت ما، تجربه‌های بسیار کم‌نظیر و کمیاب و آموزندگی‌ی هستند؛ از آنها باید درس گرفت و نباید آنها را فراموش کرد. روزبه‌روز و ساعت‌به‌ساعت آن سالیان دشوار، برای ما درس است؛ اما در عین استفاده از آن تجربه‌ها، امروز همه‌ی ابتکار و تلاش و مدیریت مدیران نیروهای مسلح - چه ارتش و چه سپاه - باید در ایجاد یک نظم و ترتیب و کیفیت بخشیدن و آماده سازی کامل نیروهای مسلح صرف بشود، تا همواره قدرت دفاعی ملت در چشم دشمنان و همچنین در چشم دوستان - که از قدرت جمهوری اسلامی احساس قدرت می‌کنند - در اوج قدرت باقی بماند.

چه قدر خوب است که ضمن تدوین درسها از روی عملیات نظامی - عملیاتی که خود نیروهای مسلح و همین مدرسان و بسیاری از گذرانندگان دوره‌های بالای نظامی از نزدیک تجربه و لمس کرده‌اند - و ارایه‌ی آنها به صورت درس در مراکز علمی نظامی، دانشجویان در موارد مناسب، به مراکز آن عملیات برده شوند. این نامه‌ای که شما

می شنوید، این عملیات‌های افتخارآفرینی که امروز برای یکایک آحاد نیروهای مسلح مایه‌ی افتخار است و برای کسانی که بودند، بسیار خاطره‌برانگیز است، اتفاقهایی است که افتاده‌اند و سرزمنی شاهد آنها بوده است. بسیار خوب است که جوانان ما، دانشجویان دانشگاه علوم نظامی، یا دانشکده‌ی فرماندهی و ستاد، بروند و از نزدیک آن مناطق را ببینند و عملیات را از روی زمین بشناسند. بگذارید آن چیزهایی که مایه‌ی افتخار ملت ما شده است، در سینه‌ی تاریخ پرشکوه ما بماند.

اسلام به نیروهای نظامی و به ملت ما عزت و قدرت داد. اسلام سایه‌ی مطبوع خود را بر سر این ملت گسترانید و امن و امان حقیقی را - که خروج از سلطه‌ی قدرتهای بزرگ جهانی است - به ملت ما بخشید. امروز بسیاری از ملتهای دنیا خودشان را اسیر در چنبر قدرت قدرتهای می‌بینند که بر دنیا یا بخشی از آن مسلطند، یا می‌روند که مسلط بشوند. ملت ما به برکت اسلام آزاد است. از این فدایکاری و قدرتمندی ملت‌ما، پرچم اسلام هم برافراشته شد و لذا امروز ملتها به نام قهرمانیهای شما به هیجان می‌آیند. این، افتخار بزرگی است. همه‌ی ملت باید این را حفظ کنند و در سازمانهای نظامی - مخصوصاً مراکز آموزش - باید با دقت مورد توجه و رعایت قرار بگیرد.

خوشبختانه امروز جوانان بسیاری در ارتش جمهوری اسلامی ایران حضور دارند که از آغاز خدمت، در دوره‌ی حاکمیت اسلام و به عشق اسلام و برای امتحال فرمان امام امت (رضوان‌الله علیه) وارد ارتش شده‌اند. بسیاری دیگر نیز در نیروهای مسلح هستند که عمر خدمت حقیقی و تلاش آنها در میدانهای نبرد، در دوران حاکمیت اسلام گذشته است. اینها به اسلام عشق می‌ورزند.

خوشبختانه ارتش جمهوری اسلامی، از انسانهای شجاع و نیرومند و فدایکار و متuehd و صادق پر است که می‌توانند آن را به عنوان یک ارتش نمونه در دنیا معرفی کنند. این عزت، این نشان جاودانه و این فدایکاری و اخلاص را هرچه بیشتر و بهتر حفظ کنید و در تمام تشکیلات ارتش - بخشها و قسمتها و یگانها، از بالاترین تا دورترین و کوچکترین - تقدیم و تعبد و پایبندی به اسلام و نشان دادن نشانه‌های اسلام را، یک فریضه و یک پشتونه و نیز تضمین‌کننده‌ی عزت و قدرت خودتان بدانید.

ملت ما شما را دوست دارد و باید هم دوست داشته باشد. امروز محبت ملت ما به یک افسر، یک نظامی و یک ارتضی و سپاهی، فقط به خاطر زرق و برقهای ظاهری نیست؛ بلکه در این احترام و تکریم، بیش از آن و پیش از آن، احترام معنوی و تعظیم و تجلیل برای فدایکاریهای آنها دخالت دارد.

بار دیگر، پایان این دوره را به شما تبریک عرض می‌کنم. از مسؤولان دانشگاه علوم نظامی و سایر بخشها که امروز یا فارغ‌التحصیل داشتند، یا به نحوی در اینجا شرکت داشتند، تشکر می‌کنم. وضع جدید دانشکده‌های فرماندهی و ستاد هم باید به پیشرفت هرچه بیشتر این مرکز بالا و عالی دانش در ارتش جمهوری اسلامی، کمک کند. امیدوارم که مسؤولان ارتش جمهوری اسلامی، در ادامه‌ی این راه پر افتخار همواره موفق و مؤید باشند.

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته